

Sygn. akt I C 528/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Bosak

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Zych

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Tarnowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko R. K.

o zapłatę

Utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 4 kwietnia 2013 r.

sygn. akt I C 528/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 3 grudnia 2013 roku

Pozwem z dnia 28 marca 2013 roku powód (...) S.A. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego R. K. kwoty 174 274,89 złotych wraz odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych oraz 17,00 zł opłaty skarbowej za pełnomocnictwo.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest w posiadaniu weksla własnego wystawionego przez pozwanego, opiewającego na sumę wekslową 174 274,89 zł z terminem płatności w dniu 27 marca 2013 roku i miejscem płatności w S., przy ul. (...). Powód podał, że zawiadomił pozwanego listem poleconym o terminie wykupu weksla i wezwał pozwanego do dobrowolnego wykonania zobowiązania – wykupu weksla w dniu 27 marca 2013 roku. Pozwany nie dokonał wpłaty sumy wekslowej w oznaczonym terminie. Jako podstawę prawną roszczenia powód wskazał art. 101 pkt. 2 prawa wekslowego, a podstawę roszczenia odsetkowego określił wg art. 481 k.c., przyjmując, że termin spełnienia świadczenia wynika z treści weksla.

W dniu 4 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Tarnowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym o sygn. akt I Nc 19/13, w którym nakazał aby pozwany R. K. zapłacił na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 174 274,89 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 28 marca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kwotą 5 795 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotą 3 617 zł.

Strona pozwana wniosła zarzuty od nakazu zapłaty, w których wносиła o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód nie uzyskał zgody leasingodawcy na zawarcie umowy dzierżawy, co było warunkiem obowiązywania umowy.

Powód bez wiedzy leasingodawcy nie był uprawniony do oddania drukarki w dzierżawę, co czyni zawartą umowę dzierżawy nieważną. Pozwany zarzucił również, że weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową. Ponadto pozwany wskazał, że (...) S.A. w całości spłaciła dochodzoną przez pozwanego należność, a mając na uwadze, że odpowiedzialność pozwanego jest solidarna z (...) S.A., fakt spełnienia świadczenia przez spółkę zwalnia z odpowiedzialności także pozwanego. Pozwany naprowadza, że kwota, na którą został wypełniony weksel, wynika z faktur i not odsetkowych wystawionych przez powoda w okresie od września do grudnia 2012 roku. Tymczasem (...)S.A. w okresie od września 2012 roku do 24 kwietnia 2013 roku wpłaciła łącznie na rzecz powoda ponad 350 000 zł. Ponadto (...)S.A. uzyskała informacje, że powód pomimo regulowania czynszu przez spółkę nie uiszcza rat leasingowych. W związku z tym spółka w uzgodnieniu z powodem uregulowała część swoich zobowiązań wobec powoda – w łącznej wysokości około 60 000 zł – bezpośrednio na rzecz leasingodawcy. Fakt dokonania płatności zobowiązań leasingowych powoda bezpośrednio na rzecz leasingodawcy był dodatkowo uzasadniony odpowiedzialnością za te zobowiązania (...) S.A. oraz członków zarządu spółki, jaką przyjęli na siebie w umowie dzierżawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) spółka akcyjna z siedzibą w K. jest następcą prawnym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. (...) spółka akcyjna z siedzibą w K. jest następcą prawnym (...) sp. z o.o. z siedzibą w K..

Dowód: okoliczności bezsporne.

(...) sp. z o.o. w dniu 7 lipca 2008 roku, jako Wyzierżawiający, zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. „Umowę dzierżawy maszyny z zabezpieczeniem” (zwana dalej: Umową), przedmiotem której była dzierżawa drukarki wielkoformatowej H. (...), nr seryjny (...), rok produkcji 2008, a stanowiącej własność leasingodawcy – (...) zgodnie z umową leasingu nr (...) z dnia 4 lipca 2008 roku, do dnia spłaty całej należności za przedmiotową maszynę. Umowa leasingu stanowiła integralną część Umowy. Zgodnie z postanowieniami Umowy tytułem zabezpieczenia praw Wyzierżawiającego wynikających z umowy, (...) sp. z o.o. zobowiązała się złożyć wesel in blanco z klauzulą „bez protestu” wraz z deklaracją wekslową na kwotę 1 375 000 zł. W dniu zawarcia umowy, R. K. ustanowił na rzecz wydzierżawiającego zabezpieczenie w postaci weksla własnego in blanco z klauzulą „bez protestu” wraz z deklaracją wekslową – stanowiący załącznik nr 4 do umowy. A. M. również ustanowił takie zabezpieczenie. Wyzierżawiający posiadał prawo do swobodnego wyboru kolejności zaspokajania swoich roszczeń ze złożonych zabezpieczeń wekslowych (§ 9 Umowy).

Dowód: „Umowa dzierżawy maszyny z zabezpieczeniem” z dnia 7 lipca 2008 roku – k. 41-44.

Z deklaracji wekslowej z dnia 7 lipca 2008 roku wynika, że (...) sp. z o.o. miała prawo wypełnić złożony przez R. K. weksel w razie nie wywiązania się przez (...) sp. z o.o. z Umowy w zakresie terminowego regulowania zobowiązań na jej rzecz. (...) sp. z o.o. miała prawo wypełnić weksel złożony przez R. K. na sumę równą wysokości zaległego czynszu dzierżawnego z Umowy, powiększoną o odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz koszty dodatkowych opłat fiskalnych, opatrzyć weksel datą płatności i uzupełnić go o inne klauzule według własnego uznania, zawiadamiając wystawcę weksla listem poleconym, w takim terminie aby mógł je otrzymać na 7 dni przed dniem zapłaty.

Dowód: Deklaracja wekslowa z dnia 7 lipca 2008 roku – k. 93.

Przez okres czterech lat od podpisania Umowy raty dzierżawne były uiszczane przez (...) sp. z o.o. raz terminowo, a raz z opóźnieniem. Na przełomie sierpnia i września 2012 roku spółka (...) sp. z o.o. zaprzestała płacenia rat dzierżawnych i na koniec roku 2012 jej zaległości wynosiły 174 274,89 zł.

Dowód: obroty konta za okres obrachunkowy 2008 - k. 121, obroty konta za okres obrachunkowy 2009 - k. 120, obroty konta za okres obrachunkowy 2010 - k. 118-119, obroty konta za okres obrachunkowy 2011 - k. 117, obroty konta za

okres obrachunkowy 2012 - k. 115-116, obroty konta za okres obrachunkowy 2013 - k. 114, potwierdzenie salda numer (...) na dzień 28 czerwca 2013 roku - k.113, zeznania powoda k. 138-139.

W związku z zaległościami w uiszczaniu rat dzierżawnych przez (...) S.A. prezes zarządu powodowej spółki – L. R. podjął rozmowy z poręczycielami - pozwanym i A. M.. A. M. zadeklarował, że jako poręczyciel będzie spłacał część zadłużenia (...) S.A. względem (...) S.A. i łącznie w roku 2013, dokonał wpłat na kwotę 75 000 zł. A. M. zawnioskował, aby jego wpłaty księgować na poczet bieżących zobowiązań spółki (...) S.A. tj. od faktury dzierżawnej za miesiąc marzec. Pozwany R. K. nie dokonał żadnych wpłat na pokrycie zaległości (...) S.A. u powoda związanych z Umową dzierżawy z dnia 7 lipca 2008 roku.

Dowód: zeznania powoda k. 138-139, obroty konta za okres rachunkowy 2013 dot. M. – k. 63, obroty konta za okres obrachunkowy 2013 - k. 114, pismo z dnia 14 lutego 2013 roku – k. 64.

Na dzień 28 czerwca 2013 roku (...) S.A. zalegała z płatnościami w stosunku do powoda na kwotę 204 7956,92 zł. Zadłużenie to zostało potwierdzone przez pracownika księgowości (...) S.A. - K. L.. Kwota ta obejmuje należność, na którą wystawiono weksel, kwoty z niezapłaconych faktury wystawionych w późniejszym okresie. Obliczając zadłużenie uwzględniono również wpłaty dokonywane przez A. M.. Wprawdzie na koniec 2012r saldo obrotów pomiędzy spółkami wynosiło 108426,32 zł co mogłoby sugerować, że kwota wymieniona w treści weksla nie odpowiada zadłużeniu ze stosunku podstawowego, ale wedle salda zadłużenia na koniec czerwca 2013r zadłużenie (...) S.A. wynosiło 204796,92 zł. Kwota ta przewyższa zobowiązanie wynikające z treści wypełnionego przez stronę powodową weksla.

Dowód: potwierdzenie salda numer (...) na dzień 28 czerwca 2013 roku - k.113, zeznania powoda k. 138-139, obroty konta za okres obrachunkowy 2012 - k. 115-116, potwierdzenia wpłat k 59-61, pismo strony powodowej k 94-95.

Wobec zaprzestania przez (...) S.A. płatności rat dzierżawnych powód wezwał spółkę do zapłaty należności w kwocie 174 274,89 zł na dzień 31 grudnia 2012 roku.

Dowód: wezwanie do zapłaty numer (...) z dnia 31 grudnia 2012 roku - k. 37.

Powód wypełnił weksel in blanco wystawiony przez R. K. na kwotę 174 274,89 zł (sto siedemdziesiąt cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt cztery złote 89/100) z terminem płatności na dzień 27 marca 2013 roku i miejscem płatności w S., przy ul. (...).

Dowód: weksel - k. 5, wezwanie do wykupu weksla k. 4.

Pozwany nie dokonał zapłaty sumy wekslowej i nie wykupił weksla.

Dowód: okoliczność bezsporna.

W dniu 9 maja 2013 roku Leasingodawca – (...) sp. z o.o., w związku z bezskutecznym upływem terminu wyznaczonego do zapłaty zaległych opłat leasingowych, wypowiedział umowę leasingu nr (...) z dnia 4 lipca 2008 roku w trybie natychmiastowym. Przedmiot leasingu został zabezpieczony w siedzibie spółki (...) S.A. Maszynę pozostawiono pod nadzorem A. M. – ma zostać dokonana jej wycena i sprzedaż celem rozliczenia zobowiązań spółki powodowej względem leasingobiorcy.

Dowód: Wypowiedzenie nr (...) z dnia 9 maja 2013 roku - k.58, zeznania powoda k. 138-139.

Pozwany jest członkiem zarządu spółki (...) S. A.- wiceprezesem – uprawnionym do samodzielnej reprezentacji spółki.

Dowód: odpis z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 15 października 2013 roku k. 122-128.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie powołanych powyżej i zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów dopuszczonych w charakterze dowodu przez Sąd, a także na podstawie zeznań strony powodowej.

Dokumenty dające podstawę dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne. Ich treść i forma nie budziły zastrzeżeń i wątpliwości uczestników postępowania, nie ujawniły się też takie okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu, a które podważałyby wiarygodność tych dowodów i godziły w ich moc dowodową od strony materialnej czy formalnej. Strony nie kwestionowały prawdziwości przedłożonych dokumentów.

Za wiarygodne – w zakresie twierdzeń o faktach przedstawionych w opisie stanu faktycznego – uznał Sąd zeznania strony powodowej. Zeznania te w istotnych elementach pozostawały, bowiem ze sobą zgodne i znajdowały oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Nie ujawniły się również żadne przesłanki mogące podważać wiarygodność tych zeznań. Zeznania te oddały przy tym wzajemne relacje handlowe pomiędzy stronami. Z zeznań tych wynika również, kto i w jakim zakresie spłacał raty dzierżawne.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Weksel in blanco składany jest na zabezpieczenie wierzytelności lub na zabezpieczenie roszczeń mogących powstać w przyszłości z tytułu szkód i strat, jakie może spowodować wystawca weksla. Wystawca weksla może zabezpieczać swoje własne zobowiązania lub zobowiązanie ze stosunku podstawowego, w którym nie jest dłużnikiem (por. wyrok SN z 25 marca 2004 r., II CK 103/03, Pr. Bank. 2005, nr 5, s. 6).

Pozwany zabezpieczył wekslem in blanco zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. (której następcą prawnym jest (...) S.A.), wynikające z zawartej w dniu 7 lipca 2008 roku, z (...) sp. z o.o. (której następcą prawnym jest powód), „Umowy dzierżawy maszyny z zabezpieczeniem” (dalej: Umowy). Jak wynika z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie, składając do dyspozycji powoda weksel in blanco, zgodnie z deklaracją wekslową pozwany wyraził zgodę na jego wypełnienie w każdym czasie, w razie w razie nie wywiązania się przez (...) sp. z o.o. z Umowy w zakresie terminowego regulowania zobowiązań na (...) sp. z o.o., na sumę równą wysokości zaległego czynszu dzierżawnego z Umowy, powiększoną o odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz koszty dodatkowych opłat fiskalnych. Pozwany wyraził również zgodę na opatrzenie weksla datą płatności i uzupełnienie go o inne klauzule według uznania powoda.

Sąd przyjął, że powód miał uprawnienie do wypełnienia weksla, gdyż zaszły okoliczności wymienione w deklaracji uzasadniającego jego uzupełnienie. Wierzyciel nie mógłby uzupełnić weksla jeśli zobowiązanie, które weksel zabezpieczał, było nieskuteczne, (np. nie powstało, umowa była nieważna), uległo przedawnieniu (wyrok SN z dnia 22 stycznia 2002 r., V CKN 643/00, LEX nr 53146). Pozwany nie wykazał skutecznie nieważności „Umowy dzierżawy maszyny z zabezpieczeniem” zawartej w dniu 7 lipca 2008 roku. Zgoda leasingodawcy na oddanie przedmiotu leasingu osobie trzeciej do używania jest wymagana w stosunkach pomiędzy leasingobiorcą a leasingodawcą. Brak zgody zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego – art. 709¹² k.c.- uprawnia leasingodawcę do wypowiedzenia umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym, przy czym może to nastąpić bez wcześniejszego upominania leasingobiorcy, że jego postępowanie jest niezgodne z ciążącymi na nim obowiązkami. Zgoda leasingodawcy nie wpływała natomiast na ważność umowy zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. Strony zgodnie z zasadą swobody umów uregulowały stosunek zobowiązaniowy i w żaden zapis umowy nie przewidywał obowiązkowi po stronie Wydierżawiającego do okazania Dzierżawcy oświadczenia zawierającego zgodę leasingodawcy na dzierżawę. Jak wskazano brak takiej zgody rozdziłby jedynie skutki prawne pomiędzy stronami umowy leasingu.

W dalszej kolejności, Sąd wziął pod uwagę, że weksel niezpełny po wypełnieniu przez powoda zawierał wszystkie elementy określone w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe (Dz.U. z 1939r. Nr 37 poz. 282 ze zm.), co skutkuje jego formalną ważnością. Natomiast okoliczność, czy weksel został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową, Sąd bada na zarzut dłużnika. Ciężar dowodu, iż weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym w tym zakresie porozumieniem, spoczywa zawsze na dłużniku wekslowym (art. 10 Prawa wekslowego) - zwracał na to uwagę Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 24 października 1962 r. (OSNCP nr 2 z 1964 poz. 27). Pozwany przedstawił w

postępowaniu zarzut nieprawidłowego wypełnienia weksla w zakresie sumy wekslowej, tj. nieprawidłowe określenia kwoty zobowiązania spółki (...) S.A, za które pozwany poręczył i w tym zakresie nie uwzględnienie wpłat dokonanych przez spółkę na uregulowanie zadłużenia.

Sąd uznał, że powód posiadał weksel in blanco niewypełniony i uzupełnił go zgodnie z deklaracją wekslową. Postępowanie dowodowe wykazało, że (...) sp. z o.o. wypełniła weksel zgodnie z porozumieniem czyli na sumę równą wysokości zaległego czynszu dzierżawnego wynikającego z „Umowy dzierżawy maszyny z zabezpieczeniem” zawartej w dniu 7 lipca 2008 roku, powiększoną o odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Ponadto weksel został opatrzony datą płatności na dzień 27 marca 2013 roku, a jako miejsce płatności wpisano S. ul. (...).

Pozwany nie wykazał, że należności wynikające z Umowy z dnia 7 lipca 2008 roku, zostały spłacone przez (...) S.A. co doprowadziło do spełnienia świadczenia i zwolnienia z odpowiedzialności również pozwanego. W tym nie zostało udowodnione że w okresie od września 2012 roku do 24 kwietnia 2013 roku (...) S.A. wpłaciła na rzecz powoda łącznie kwotę 350 000 zł.

Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych o przesłuchanie strony pozwanej oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów księgowych z firmy (...), zgłoszonych przez stronę pozwaną. Stosownie do art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. ciężar dostarczania w postępowaniu materiału procesowego spoczywa na stronach i uczestnikach postępowania. W niniejszej sprawie strona pozwana została zobowiązana do złożenia do terminu rozprawy dowodów w postaci dokumentacji rachunkowej z biura (...). Ponadto wcześniej Sąd bezskutecznie zwracał się do firmy (...) o wydanie wnioskowanych przez pozwanego dokumentów. Pozwany został zobowiązany przez Sąd do złożenia wszystkich dokumentów pod rygorem pominięcia tego dowodu. Należy podkreślić, że w strona pozwana miała w procesie możliwości podejmowania lub świadomego zaniechania czynności procesowych zmierzających do ochrony jej sfery prawnej. W tym miejscu należy zaznaczyć, że pozwany jest członkiem zarządu spółki (...) S. A.- wiceprezesem – uprawnionym do samodzielnej reprezentacji spółki. Od chwili złożenia zarzutów do nakazu zapłaty pozwany miał zatem możliwość przedłożenia do Sądu dokumentów wykazujących uiszczenie przez spółkę (...) S. A. zadłużenia u powoda wynikającego ze stosunku podstawowego. Pozwany jako wiceprezes firmy niewątpliwie miał dostęp do takiej dokumentacji i mógł bezpośrednio od firmy (...), takie dokumenty odebrać. Wątpliwości budzi również fakt, że profesjonalne biuro rachunkowe nie odpowiedziało na zobowiązanie Sądu do dostarczenia dokumentacji rachunkowej.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lipca 1999 r. (I CKN 415/99 LexPolonica nr 390715) wyraził stanowisko - strony mają obowiązek dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiać dowody (art. 3 k.p.c.). „Przyjmuje się, że przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia” (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 17 czerwca 2009 r. IV CSK 71/2009 LexPolonica nr 3028354). Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku. Pozwany nie przedstawił dokumentacji rachunkowej uniemożliwiając tym samym przeprowadzenia dowodu w sprawie i skontrolowania, czy faktycznie zadłużenie spółki (...) S.A. w stosunku do powoda zostało uregulowane. Postępowanie strony pozwanej należało ocenić jako taktykę obrończą w celu przedłużenia postępowania.

Sąd wziął również pod uwagę, że dowód z przesłuchania stron jest w zasadzie tzw. dowodem „posiłkowym”, czyli przeprowadzonym tylko wtedy, gdy za pomocą innych środków dowodowych nie można uzyskać wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W przedmiotowej sprawie zebrany materiał dowodowy w pełni wyjaśnił stan faktyczny, był spójny i zupełny. W tym stanie rzeczy nie było podstaw do dopuszczenia dowodu z przesłuchania pozwanego. Dowód z przesłuchania strony nie ma bowiem charakteru obligatoryjnego w sprawach cywilnych i ocena, czy konieczne jest jego przeprowadzenie, należy do sądu (wyroki SN z 18 lutego 2010 r., II CSK 369/09, LexPolonica nr 2440311; z 28 listopada 1997 r., II CKN 457/97, LexPolonica nr 328082, Biul. SN 1998, nr 2, poz.

14). Jego przeprowadzenie konieczne jest wówczas, gdy nie ma możliwości przeprowadzenia innych dowodów, lub gdy brak jest dowodów, a taka sytuacja w przedmiotowym postępowaniu nie zachodziła. Sąd dopuścił natomiast dowód z przesłuchania strony powodowej w związku z zarzutem pozwanego dotyczącym nieważności Umowy zawartej pomiędzy firmami. Strona powodowa udzieliła informacji na jakiej zasadzie powstał stosunek zobowiązaniowy pomiędzy współpracującymi spółkami – stosunek podstawowy, w jakich okolicznościach umowa została zawarta. Depozycje strony powodowej były istotne również w kwestii wyjaśnienia spłat dokonywanych przez A. M.. Podkreślić należy, że powód nie był słuchany na okoliczność zarzutów pozwanego dotyczących stosunku wekslowego pomiędzy stronami.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 98 § 1 k.p.c. oraz przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.). Stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu pozwany jako, przegrywający sprawę winien zwrócić powodowi koszty procesu. W związku z tym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, która obejmuje wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o treść § 6 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(Dz.U. z 2013 r. poz. 490 t.j.), kwotę 17 zł poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 2 178 zł stanowiącą opłatę od pozwu ustaloną zgodnie z art. 13 ust. 1 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.